

Betænkningen. Den ærede Ordfører har jo Ret i, at det er af ikke ringe Værd at skabe saadanne Lønningsforhold, at man kan faa gode juridiske Kræfter draget ind i de Dommerembeder, der her er Tale om. Men Mindretallet har ment, at de Lønninger, som Regeringen har foreslaaet, kunde gøre Fyldest for Dommerne i de kollegiale Retter. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lønsørgsmaalet, som jeg tidligere har talt om. Paa dette Punkt maa vi tage Afstand fra Flertallet.

Justitsministeren (Zahle): Jeg indrømmer med Hensyn til Dommerne i de kollegiale Retter, at det selvfølgelig gælder baade om at faa de dygtigste Jurister og at stille dem saaledes, at de uden at savne de Livsgoder, som de have naturligt Krav paa, dog ikke behøve at paatage sig andet lønnet Arbejde ved Siden af deres Dommervirksomhed. Ja, jeg tror næsten, det er noget ret enestaaende i Verden, at høje Dommere, saaledes som her i København, have lønnet Beskæftigelse ved Siden af deres Dommervirksomhed, og f. Eks. sidde i Sparekassebestyrelser og Bankraad i den samme Jurisdiktion, i hvilken de ere Dommere. Dette er selvfølgelig i høj Grad uheldigt. Men paa den anden Side er Forholdet ikke det her i København, hvor vi have disse Tilfælde, at det er de lavest lønnede indenfor Dommerstanden, der gøre det. Det synes mere at ligge i en personlig Tilbøjelighed eller Særegenhed hos de paagældende Personer end at hænge sammen med Lønningerne. For øvrigt tror jeg, at der særligt mellem den yngre Generation af Medlemmerne af de kollegiale Retter har rejst sig en meget stærk og bestemt Stemning mod, at Dommere i Overinstanserne havde lønnede Hverv ved Siden af deres Dommervirksomhed. Men imidlertid er der naturligvis Grund til at tage Hensyn til dette Forhold ved Fastsættelsen af Lønninger for Medlemmer af de kollegiale Retter, og derfor tror jeg ogsaa, at det er berettiget, naar der i nærværende Lovforslags Motiver staar, at de foreslaaede Lønninger ere de laveste, som kunne komme i Forslag. Jeg tror paa ingen Maade, man bør gaa lavere end til dem, men paa den anden Side tror jeg heller ikke, at man under Statens øjeblikkelige

finansielle Situation bør foreslaa højere Lønninger end disse. Det kan nok siges, at vi her lovgive for et langt Tidsrum, men det er kun naturligt, at man, naar Statens finansielle Forhold i Øjeblikket ere meget uheldige, dog ogsaa tager det i Betragtning, naar man skal fastsætte Lønninger for Embedsmænd. Jeg maa derfor i dette ligesom i flere lignende Tilfælde fraraade det høje Landsting at vedtage de Lønforhøjelser, som dette høje Ting i denne Rigsdagssamling synes at have den største Tilbøjelighed til at knytte til alle de Lønningslovforslag, det overhovedet faar til Behandling. Naar jeg ser paa de Forslag, jeg har haft til Behandling her i Tinget i Samlingen, f. Eks. Lovforslaget om Overfængselsdirektøren, ser jeg, at Landstinget har sat Lønnen op, endogsaa ved det nævnte Lovforslag vedtaget, at den unge Embedsmand, som har Stillingen som Overinspektør ved Fængselsvæsenet og tillige et stort Embede som Kvæstor ved Universitetet, hvis han bliver afskediget som Overfængselsinspektør skal have 1,500 Kr. i Aarpenge at lægge til sin gode Gage som Kvæstor. — Naar jeg ser paa Forslaget om Notarialvæsenets Ordning, ser jeg ogsaa her det høje Landsting ganske uden Hensyn til den finansielle Situation forhøje Gagen. Og her bringer det høje Ting igen Gageforhøjelse i Forslag. Det gaar virkelig ikke an saaledes stadig at se bort fra Statens finansielle Tilstand og bestandig foreslaa højere Udgifter. Jeg maa derfor, uagtet jeg erkender, at vi her bevæge os paa et Omraade, hvor der bør gives god Løn for udmærket Arbejde, tilraade det høje Landsting at blive ved de Lønninger, som ere bragte i Forslag af Ministeriet.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Den højtærede Minister har vistnok Ret i, at det er enestaaende, naar man her i Landet ser Dommere i højere Retter søge eller tage imod Bibeskæftigelse, men det kommer jo netop af, at man lønner saa overordentlig tarveligt. Jeg vil nu ikke tale om noget saadant som det, at den højeste Dommer i England, som ærede Medlemmer maaske vide, har 5,000 Lstl., 90,000 Kr., om Aaret i Løn. Der er naturligvis ikke nogen Sammenligning at gøre